

Sygnatura akt: V GC 1172/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 25 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – P. S.

przeciwko – J. R. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. R. (1) na rzecz powoda P. S. kwotę 16 294,48 złotych (szesnaście tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 815,00 złotych (osiemset piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3 617,00 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1172/17

UZASADNIENIE

Powód P. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego J. R. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. kwoty 16.294,48 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 25 grudnia 2015r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły w dniu 23 września 2015r. umowę zlecenia transportowego, zgodnie z którą powód zobowiązał się przewieźć ładunki wskazane w zleceniu z Włoch do trzech miejsc znajdujących się na terenie Francji, Niemiec i Polski (łącznie pięć ładunków, z tego 3 ponadnormatywne). Strony uzgodniły wynagrodzenie powoda na łączną kwotę 12.000 Euro netto. Powód podstawiał odpowiednie samochody do załadunku w dniu 5 października 2015r., a także uzyskał stosowne pozwolenia na przewóz trzech silosów z uwagi na fakt, że był to przewóz ładunku ponadnormatywnego. Samochody podstawione przez powoda nie zostały załadowane w dniu 5 października 2015r. Trzy z nich zostały załadowane w terminie późniejszym, a do realizacji przewozu dwóch silosów w ogóle nie doszło z uwagi na podanie przez powoda na zleceniu nie odpowiadających rzeczywistości wymiarów ładunku. Powód zgłaszał wszystkie zastrzeżenia dotyczące zarówno przestoju samochodów, jak również braku możliwości załadowania dwóch z nich w treści korespondencji mailowej. Fakt podania niewłaściwych wymiarów ładunku potwierdza kopia zlecenia otrzymana od załadowcy, w którym wymiary dwóch silosów przekraczają metrażowo

dane podane przez pozwanego. Z uwagi na wskazane okoliczności powód obciążył pozwanego kosztami przestoju samochodów oraz kosztami utraconych zysków za brak realizacji przewozu dwóch ładunków.

Do pozwu załączono zlecenie transportowe/umowę przewozu (...), korespondencję mailową stron, wymiary ładunku, trzy faktury VAT z 9.11.2015r.,

W dniu 12 kwietnia 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNC 29/17 którym nakazała pozwanemu zapłatę na rzecz powoda kwoty 16.294,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 grudnia 2015r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem że od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 2.603,75 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwany potwierdził, że zlecił powodowi zlecenie transportowe(...) z dnia 23 września 2015r. W zleceniu tym z punkcie 5 opisu ładunku podano wymiary w przybliżeniu dotyczące trzech sztuk silosów o wadze 10 ton każdy. Zleceniobiorca nie zwrócił się przed datą podstawienia środków transportowych do przewozu i wykonania zlecenia o uszczegółowienie wymiarów przewożonych silosów i zorientował się dopiero, że podstawił niewłaściwe do danego przewozu środki transportu w trakcie załadunku przedmiotowych silosów. Okoliczność tę potwierdzają dowody, które powód sam dołączył do pozwu w postaci korespondencji mailowej oraz umowy zlecenia. W punkcie ósmym umowy zlecenia czas załadunku i rozładunku wskazano na 48 godzin. Zleceniobiorca dysponował czterdziestoma ośmioma godzinami na sprostowanie własnego błędu związanego z niewłaściwym podstawieniem środków transportowych, a więc obciążenie go karnymi fakturami było bezpodstawne. Do sprzeciwu dołączono zlecenie transportowe z dnia 23 września 2015r. wraz z drugą stroną umowy oraz pismo pozwanego z dnia 9 grudnia 2015r., którym zwrócił bez księgowania otrzymane faktury VAT ze względu na brak podstaw do obciążania kwotami zawartymi w tych dokumentach. Dokumenty te nie świadczą o poniesionych kosztach. W punkcie 8 zlecenia widnieje zapis o czasie wolnym od postoju. Przyczyna wynikłej sytuacji nie leżała po stronie pozwanego i powód otrzymał propozycję innych ładunków w zamian za zaproponowane wcześniej.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał, że to pozwany jako profesjonalista na rynku usług transportowych, zorientowany jest co do obowiązku uzyskania specjalnych zezwoleń na przewóz ładunków ponadnormatywnych, które szczegółowo określają wymiary i wagę takich ładunków. Powołany przez pozwanego zapis warunków zlecenia dotyczący wolnych od opłat 48 godzin nie dotyczy przedmiotowej sytuacji, w której nie doszło do załadunku i rozładunku z ewidentnej winy pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 2 października 2017r. pełnomocnik powoda przedstawił dowody z dokumentów w postaci maila powoda do pozwanego z dnia 23 września 2015r. w sprawie podania przez pozwanego maksymalnych wymiarów ładunku będącego przedmiotem zlecenia oraz dokumenty na okoliczność dokonania zapłaty przez powoda na rzecz jego zleceniobiorców.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód wykonywał kilka razy zlecenia na rzecz pozwanego. Otrzymał zapytanie na temat transportu z Włoch. Niewiele firm podejmuje się takiego transportu albowiem we Włoszech występują utrudnienia związane z zezwoleniami na przewóz takiego ładunku i opłatami. Informacja w zleceniu transportowym była wystarczająca.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:09:25 – 00:44:03

minuta rozprawy z dnia 27 września 2016r.)

Pozwany poinformował powoda o możliwości zlecenia przewozu silosów o wymiarach 3 x 3 x max 14,8m i ładunku standardowego o wadze do 24 ton z Włoch do Polski, do Niemiec i do Francji. Całość miała zostać zabrana w terminie jednego, dwóch dni, w ciągu najbliższych dwóch tygodni.

Dowód: mail pozwanego do powoda z 23.09.2015r. (k. 74 akt)

W dniu 23 września 2015r. pozwany przesłał powodowi drogą mailową zlecenie transportowe, zgodnie z ustaleniami.

Dowód: wiadomość mailowa z dnia 23.09.2015r. (k. 9 akt)

W dniu 23 września 2015r. pozwany zlecił powodowi do przewiezienia trzy sztuki silosów o wadze 10 ton każdy, o wymiarach ok.15m.x3mx3m, jedna sztuka standardowa – elementy dodatkowe. W wymogach co do taboru wskazano trzy pojazdy do zabrania silosów, jedna sztuka standardowa – elementy dodatkowe. Załadunek wskazano na dzień od 25 września 2015r. od godziny 8.00 do 15.00 w miejscowości G. we Włoszech, a rozładunek do 9 października 2015r. od godziny 8.00 do 15.00 w trzech miejscowościach: w T. we Francji, w L. w Niemczech i w C. w Polsce. W uwagach dodatkowych w przypadku transportu ponadgabarytowego wskazano wymagane pasy lub łańcuchy z ważnymi atestami, maty antypoślizgowe, sprawne oświetlenie (tablice obrysowe, pomarańczowe lampy błyskowej) stosownie do warunków i przepisów obowiązujących w krajach na danej trasie przejazdu. Organizacją i kosztami pilotażu i zezwoleń obciążono zleceniobiorcę.

W punkcie 8 uwag dodatkowych wskazano, że czasem wolnym od opłat jest czas na załadunek/rozładunek – 48 godzin oraz soboty, niedziele i święta. Czasem wolnym od opłat jest czas postoju na granicy, a czas postoju na Urzędach Celnym – 48 godzin. Zleceniobiorcy nie należy się odszkodowanie, chyba że zleceniodawca wyraźnie to zaznaczy w zleceniu transportowym (na piśmie). Warunkiem dochodzenia wszelkich roszczeń z tytułu postoju jest pisemny wpis w Karcie Postoju i liście przewozowym CMR, które to muszą zostać podbite i podpisane przez urzędnika/pracownika danej instytucji/przedsiębiorstwa (urząd celny, agencja celna). W punkcie 19 uwag dodatkowych wskazano, że odstępstwa od podanych w zleceniu uzgodnień wynikłe w trakcie zlecenia muszą być bezzwłocznie zgłaszane zleceniodawcy. Zmiana warunków zlecenia możliwa jest jedynie w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Dowód: zlecenie transportowe/umowa przewozu(...)

23.09.2015r. (k. 5, 34-35 akt)

W dniu 30 września 2015r. powód zlecił przewoźnikowi (...) GmbH w Austrii przewóz ładunku o wymiarach 15 x 3 x 3 metra, o wadze około 10 ton z Włoch (G.) do Niemiec (L.). Załadunek wskazano na dzień 5 października 2015r., a rozładunek w dniu 7 października 2015r. Fracht ustalono w kwocie 2.900 euro.

Dowód: zlecenie dla przewoźnika nr (...) z 30.09.2015r. (k. 76 akt)

W dniu 30 września 2015r. powód zlecił przewoźnikowi (...) w R. przewóz ładunku o wymiarach 15 x 3 x 3 metra, o wadze około 10 ton z Włoch (G.) do miejscowości W. w Polsce. Załadunek wskazano na dzień 5 października 2015r., a rozładunek w dniu 6 października 2015r. Fracht ustalono w kwocie 3.600 euro.

Dowód: zlecenie dla przewoźnika nr (...) z 30.09.2015r. (k. 79 akt)

Powód przewoził już kiedyś silosy zbożowe, dysponuje pojazdem, który może przewieźć taki silos ale w przypadku zlecenia pozwanego dokonał trzech podzleceń współpracownikom. Wszystkie warunki przewozu były w stanie spełnić. Zezwolenie na terenie Włoch na przewóz ładunku ponadgabarytowego, tj. na pojazd długości 23 metrów, 3 metry szerokości i wysokość 4,30 metra miała każda z firm podwykonawczych. Wykupuje się je raz w roku.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:12:12 – 00:16:44

minuta rozprawy z dnia 27 września 2016r.)

W dniu 5 października 2015r. powód, zgodnie z wcześniejszą rozmową telefoniczną poinformował pozwanego o godzinie 14.43, że kierowcy czekają na załadunek, który ma odbyć się następnego dnia. Pozwany poprosił pozwanego o interwencję i poinformował o naliczeniu opłaty postojowej w wysokości 350 Euro za każdą platformę oraz 250

Euro za standard 13,6 m. O godzinie 16.19 powód poinformował pozwanego, że ze względu na brak odpowiedzi przewoźnicy są zdenerwowani i chcą zabierać auta. Postoje miały być dłuższe niż podawano wcześniej. Przewoźnicy nie chcieli czekać dłużej niż do dnia następnego i wskazywali koszt postojów na 650 Euro za dzień. O godzinie 18.44 pozwany poinformował powoda, że zgodnie z informacją uzyskaną od załadowcy, ze względu na problemy z dźwigiem, załadunek silosów został przesunięty na dzień 6 października około godziny 12.00.

Dowód: wiadomości mailowe z dnia 5.10.2015r. (k. 9 i 8 akt)

W dniu 6 października 2015r. o godzinie 9.57 pozwany potwierdził informację o załadunku około godziny 12.00. W odpowiedzi powód wskazał, że kierowcy uzyskali informację o załadunku o godzinie 14.00 lub nawet wieczorem i zwrócił się do powoda o potwierdzenie kosztów postojów albowiem podwykonawcy chcą zabierać swoje auta. Pozwany powołał w odpowiedzi pkt 8 zlecenia, a powód pkt 19, który dotyczy zmian wynikłych w trakcie zlecenia transportowego i wezwał do potwierdzenia kosztów postojów. O godzinie 12.00 przedstawiciel pozwanego M. K. przekazał powodowi informację, że ładowane mają być tylko silosy i zleceniodawca poprosił aby samochody po silosy poczekały. Pozwany poinformował zleceniodawcę o kosztach postojów. O godzinie 14.18 powód poinformował pozwanego, że są dwa zbiorniki o średnicy 3,13m i długości 15 m i jeden zbiornik 13,3 długości i średnica 3m. O 14.46 M. K. poprosił o udokumentowanie w postaci zdjęć z wymiarami, wpisem do CMR wraz podpisem i pieczętą będącą na miejscu firmy ładującej, dokładnej średnicy zbiorników. O godzinie 16.18 powód przedstawił pozwanemu wymiary zbiorników przeznaczonych do P. i do N. z niedemontowanymi elementami, które powodują szerokość 3,3 lub nawet 3,5 metra. Jedynie zbiornik do F. oraz plandeka do P. zostały załadowane, co potwierdziły dokumenty CMR przesłane pozwanemu. Powód załączył ponadto do maila kopię zlecenia udostępnionego przez załadowcę, z której wynikały odmienne wymiary silosów niż wskazane w zleceniu dla powoda. Podsumowując koszty postojów od dnia 5 października 2015r. powód wskazał za auto do P. kwotę 350 euro, za auto do N. 650 euro, za auto do F. 350 euro, za auto do P. (plandeka) 250 euro. Za niezgodność wymiarów ze zleceniem – brak możliwości załadunku (wymiar przekraczające dopuszczalne w zezwoleniach) powód wskazał koszty za auto do P. 2.800 euro (70% frachtu w wysokości 4.000 euro) a za auto do N. 2.450 euro (70% frachtu z kwoty 3.500 euro). Sumę obciążenia powód wskazał na kwotę 6.600 euro.

Dowód: wiadomości mailowe z dnia 6.10.2015r. (k. 6-8 akt), zlecenie od

załadowcy w języku niemieckim (k. 10 akt)

W dniu załadunku nie doszło do załadowania samochodów bo nie został przygotowany dźwig przez załadowcę. Wszyscy podwykonawcy powoda byli w tym dniu na załadunku. Okazało się, że silosy nie były jeszcze zdemontowane. Pozwany został o tym poinformowany. Do załadunku miało dojść na drugi dzień. Okazało się wtedy, że silosy są za szerokie. Kierowcy otrzymali od załadowcy dokument z wymiarami silosu, który otrzymał wcześniej zleceniodawca pozwanego. We W. potrzeba jest dodatkowych zezwoleń na przewóz przedmiotów powyżej trzech metrów szerokości. Silosy są przewożone na platformach i mogą wystawać poza platformę. Przy przewozie tego ładunku potrzebny był pilotaż policyjny. Pozwany doskonale się orientuje, że wymiary przedmiotów powyżej trzech metrów szerokości łączą się z wyższym wynagrodzeniem za ich przewóz o dwa razy. Wiąże się to z opłatami policji i z opłatami za specjalne zezwolenia i wynagrodzeniem za pilotaż. Być może pozwany myślał, że powód załaduje większy ładunek niż było to dozwolone. Kierowca ma obowiązek zmierzyć ładunek. Przekroczenie wymiarów o 13 i 17 cm na szerokości było duże. Wiązałoby się z dużymi karami, obciążeniem przewoźnika za przeładunek i wszystkimi kosztami związanymi z przewozem. Jeden silos miał prawidłowe wymiary i został załadowany. Co do pozostałych silosów M. S. odmówił zgody na załadunek i samochody odjechały z miejsca załadunku. Załadowany silos pojechał do F.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:16:44 – 00:29:21

minuta rozprawy z dnia 27 września 2016r.)

W dniu 5 października 2015r. (...) GmbH wystawił wobec powoda rachunek nr (...) na kwotę 1.120 euro, płatną w terminie 45 dni.

Dowód: rachunek z dnia 5.10.2015r. (k. 78 akt)

W dniu 7 października 2015r. (...) w R. wystawił wobec powoda fakturę FV (...) na kwotę 5.221,72 zł z tytułu organizacji transportu, kosztów podjazdu, postoju i zjazdu (równowartość 1.000 euro), płatną do 21 października 2015r.

Dowód: faktura FV (...) z 7.10.2015r. (k. 82 akt)

W dniu 9 listopada 2015r. powód wystawił wobec powoda fakturę nr (...) na kwotę 5.848,33 zł z tytułu refaktury kosztów zamówienia (...), relacja G. – L., w wysokości 1.200 euro za podjazd aut przewoźników.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 9.11.2015r. (k. 11 akt)

W dniu 9 listopada 2015r. powód wystawił wobec powoda fakturę nr (...) na kwotę 5.221,72 zł z tytułu refaktury kosztów zamówienia (...), relacja G. – W., w wysokości 1.000 euro za podjazd aut przewoźników.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 9.11.2015r. (k. 12 akt)

W dniu 9 listopada 2015r. powód wystawił wobec powoda fakturę nr (...) na kwotę 5.224,43 zł z tytułu kosztów utraconych zysków, zamówienie (...) auto do P. w wysokości 400 euro, auto do N. 600 euro.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 9.11.2015r. (k. 13 akt)

Pozwany w dniu 9 grudnia 2015r. zwrócił faktury VAT wystawione przez powoda, wskazując, że z umowy wynika czas postoju do 48 godzin wolny od opłat, a za sytuację nieleżącą po stronie pozwanego powód otrzymał propozycję innych ładunków. Ponadto wskazał, że otrzymany materiał przesłał do zleceniodawcy wraz z odpowiednim obciążeniem i w momencie przyjęcia przez zleceniodawcę otrzymanych obciążeń ureguluje stosowne należności w kwotach odpowiadających rzeczywistym kosztom.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 9.12.2015r. (k. 36 akt)

Pozwany nie odpowiedział konkretnie na zgłoszenie problemów na załadunku i powód musiał sam podjąć decyzję. Podwykonawcy obciążyli powoda fakturami za przejazd na miejsce załadunku.

Od firmy (...) powód otrzymał fakturę na kwotę 1.000 Euro z tytułu organizacji transportu, kosztów podjazdu, postoju i zjazdu. Na tej podstawie wystawił fakturę nr (...). Fakturę numer (...) wystawił na podstawie faktury (...) na kwotę 1120 Euro z tytułu podstawienia samochodu do miejscowości G. we Włoszech i wypadnięcia ładunku. Fakturę (...) powód wystawił z powodu utraconych zysków – kursu do L. w Niemczech i do miejscowości W. w Polsce z uwagi na niepodjęcie silosów na te trasy. Transport do Francji został rozliczony zgodnie z umową. Powód wystawił z jego tytułu fakturę pozwanemu, która została rozliczona. Za faktury wystawione przez wykonawców powód zapłacił przelewem bankowym. Pozwany obiecywał zapłatę za faktury, ale nie zapłacił.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:29:21 – 00:44:03

minuta rozprawy z dnia 27 września 2016r.)

W dniu 21 grudnia 2015r. powód zapłacił (...) GmbH kwotę 1.120 euro, a w dniu 22 grudnia 2015r. kwotę 5.221,72 zł na rzecz (...).

Dowód: potwierdzenia operacji bankowych (k. 83 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadka M. S..

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w 1956r. w Genewie (Dz. U. Nr 49, poz. 238 z 14 września 1962r.). Zgodnie z jej art. 1 ust. 1 Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się.

Stosowanie Konwencji jest niezależne od miejsca zamieszkania bądź siedziby stron umowy oraz ich przynależności państwowej. Jedynym warunkiem zastosowania postanowień CMR jest okoliczność, że przewóz odbywa się pomiędzy miejscami znajdującymi się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 Konwencji przewoźnik odpowiada, jak za swoje własne czynności i zaniechania, za czynności i zaniechania swoich pracowników i wszystkich innych osób, do których usług odwołuje się w celu wykonania przewozu, kiedy ci pracownicy lub te osoby działają w wykonaniu swych funkcji.

Pozwany zawierając umowę z pozwanym nie zastrzegł, że działa jak spedytor, należy więc przyjąć, że doszło do umowy stron, w której pozwany, mający status przewoźnika powierzył w całości wykonanie przewozu powodowi. Podobnie powód powierzył wykonanie przewozu swoim podwykonawcom.

Przewoźnik, który powierza przewiezienie towaru innemu przewoźnikowi, przyjmuje wobec niego rolę nadawcy przesyłki. Spoczywają na nim zatem wszelkie obowiązki, jakie Konwencja nakłada na nadawcę i ponosi wobec podwykonawcy odpowiedzialność za wykonanie tych obowiązków.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a CMR nadawca odpowiada za wszelkie koszty i szkody, jakie mógłby ponieść przewoźnik na skutek nieścisłości lub niedostateczności danych wymienionych w artykule 6, ustęp 1, b), d), e), f), g), h) i j), tj. danych jakie powinny być zawarte w liście przewozowym. W art. 6 ust. 1 lit. h CMR przewidziano obowiązek wskazania wagi brutto lub inaczej wyrażoną ilość towaru. Pozwany wskazał w umowie zlecenia transportowego wymiary ładunku niezgodnie z jego rzeczywistymi wymiarami, mimo że, co wykazało postępowanie dowodowe, przed zawarciem umowy z powodem dysponował dokładnymi wymiarami ładunku ponadwymiarowego, który miał być przedmiotem przewozu. Pozwany w nazwie swojej działalności wskazuje usługi w zakresie transportu ponadwymiarowego, co oznacza, że miał wiedzę o dodatkowych kosztach przewozu ładunku przekraczającego szerokość 3 metrów. W umowie wskazał natomiast szerokość tego ładunku na 3 metry. Konwencja nie wskazuje, w jakich sytuacjach nadawca mógłby uwolnić się od odpowiedzialności. Należy zatem przyjąć, że odpowiedzialność z tego tytułu jest odpowiedzialnością absolutną, od której mógłby uwolnić jedynie dowód zawinięcia drugiej strony (przewoźnika). Odpowiedzialność nadawcy nie jest także w żaden sposób ograniczona w treści Konwencji. Stąd nadawca obowiązany jest pokryć całą szkodę pozostającą w związku przyczynowym z zamieszczeniem w liście przewozowym nieprawdziwych (nieścisłych, niedostatecznych) danych.

Powód nie dysponował zezwoleniem na przewóz ładunku o szerokości powyżej 3 metrów na terenie Włoch. Ponadto ustalił z pozwanym i swoimi podwykonawcami ceny frachtu przyjmując przewóz ładunku o szerokości 3 metrów. Powód i jego podwykonawcy nie mogli przyjąć do przewozu ładunków, na których przewóz nie mieli zezwoleń. Z tego tytułu podwykonawcy ponieśli szkodę z tytułu organizacji transportu, podstawienia samochodów pod załadunek postoju i zjazdu. Obciążyli tymi kosztami powoda, który zapłacił podwykonawcom odszkodowania. Ponadto powód utracił zyski stanowiące różnicę pomiędzy wynagrodzeniem ustalonym z pozwanym, a wynagrodzeniem które miał zapłacić podwykonawcom. Wszystkie te kwoty zostały wykazane w toku postępowania dowodowego.

Zgodnie z art. 4 CMR dowodem zawarcia umowy przewozu jest list przewozowy. Brak, nieprawidłowość lub utrata listu przewozowego nie wpływa na istnienie ani na ważność umowy przewozu, która mimo to podlega przepisom niniejszej Konwencji.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie - I Wydział Cywilny

z dnia 27 listopada 2013 r. I ACa 1056/13 list przewozowy nie jest wyłącznym dowodem zawarcia umowy przewozu. Stanowi on dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika, ale tylko w braku przeciwnego dowodu. W sytuacji, gdy takie przeciwne do listu przewozowego dowody przedstawiono, to strony umowy przewozu, wysokość przewoźnego oraz osoby zobowiązane do jego zapłaty, należy ustalić uwzględniając te dowody (Legalis numer 1092018).

Strony zawarły w niniejszej sprawie pisemną umowę, nazywając ją zleceniem transportowym, w której szczegółowo określiły wzajemne obowiązki przy jej wykonaniu.

W toku postępowania dowodowego ustalona została wartość szkody.

Konwencja reguluje odpowiedzialność za wymienione w niej szkody spowodowane niewykonaniem i nienależytym wykonaniem umowy przewozu. Nie oznacza to, że przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności za inne szkody. Podstawą odpowiedzialności są bowiem wówczas przepisy właściwego prawa krajowego (np. art.471 i następne k.c.).

Roszczenie powoda, jak odpowiadające prawu, zasługiwało więc na uwzględnienie.

Uwzględnieniu podlegało również, na podstawie art. 481 §1 k.c. żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności faktur, które powód wystawił wobec pozwanego albowiem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążył nimi w całości pozwanego jako przegrywającego spór. Na koszty te złożyła się opłata sądowa w wysokości 815 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016r., poz. 1667) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska -Bruś